
Starohobezský

S L O N

březen
2017

K
Í
N
D
O
V
Ú

Hm, tak to byl vskutku let! Březnem jsme totiž proletěli. Je to tím, že nás tímto měsícem provázelo nespočet akcí. O některých z nich se dočtete na mých stránkách. Již delší dobu chci poděkovat našim sedmákům. Sabina, Eliška, Barča, Bětka, Honzík a Matěj se totiž od začátku roku podílejí na tvorbě tohoto časopisu svými kresbami. Jsem jim za jejich pomoc vděčný a moc jim děkuji. Závěrem přeji jistě i vašim jménem devátákům, kteří budou absolvovat přijímací zkoušky, hodně štěstí.

Slon

Setkání s městskou policií

Opět tradiční setkání s příslušníky městské policie. Druhý stupeň navštívili strážníci znalí sebeobrany, aby nám předvedli něco ze svých dovedností. Doufáme, že ukázané prvky nebudeme nikdy potřebovat, ale přesto jsme za taková setkání vděční.

- Irena:** Bylo to velmi dobré. Už vím, co si koupím, až budu na intru. Koupím si pepřový sprej. Akce se mi velmi líbila a bylo to užitečné.
- Simča:** Akce byla dobrá, jen to mohlo být delší.
- Adéla:** Bylo to hezké, ale očekávala jsem od toho více, že budou méně mluvit a více předvádět.
- Verča:** Nebyla jsem tam.
- Honza – Vnorovice:** Mně se to líbilo moc. Nejvíc se mi líbily ukázky sebeobrany.
- Tadeáš:** Líbily se mi tam dva triky. Když mluvili, byl jsem překvapený, o čem je vlastně řeč. Bylo to pěkné.
- Daniela:** Zábavné a poučné. Zasmáli jsme se a naučili se to, co nám v životě pomůže.
- Aneta:** Líbilo se mi to. Bylo to lepší než český jazyk.
- Monika:** Bylo to dobré, ale moc krátké.
- Karel:** Využiji to asi...nikdy. Ale líbilo se mi to a aspoň jsme se nemuseli učit.
- Šimon:** Líbilo se mi to, protože nás učili sebeobranu a nechali kolovat policejní pomůcky jako teleskopický obušek a slzný sprej. Ukázali nám slabiny člověka a jak se bránit, když nás někdo napadne.
- Honza:** Tato akce se mi líbila, s policisty byla zábava. Líbilo se mi předvádění sebeobrany a bavilo mě prohlížet si policejní pomůcky.

Den otevřených dveří

- Tomáš:** Podle mě to bylo fajn. Přišlo docela dost lidí, takže to byla vydařená akce. Určitě má cenu to každý rok pořádat.
- Denis:** Bylo to úžasné. Sice jsem prohrál lodě, ale bavil jsem se jak dlouho už ne.
- Petr:** Nebyl jsem tam.
- Kačka:** Mně se nejvíce líbily pokusy a zoo koutek. Jinak všechna stanoviště byla super.
- Kamil:** Bylo to dobré a mně se líbilo škole pomáhat.
- Pep:** Den se mi moc líbil. Minulý rok jsem na něm nebyla a mrzelo mě to. Už se těším na příští rok.
- Anička:** Den se mi líbil. Byla to zábava. Zůstali jsme tu až do konce.
- Aleš:** Nebyl jsem tady.

Kiki: Rozhodně to byla velice dobrá akce. Lidé se chodili koukat na pokusy, na zoo koutek, na zpěv a zahrát si logické hry.

Eliška: Den se mi líbil. Nejvíce asi zvířecí koutek a chemické pokusy. Myslím si, že si tu každý něco našel, protože tady bylo hodně věcí. Rozhodně to mělo smysl.

Daniela: Den se mi moc líbil a byla jsem tu do pěti hodin. Podle mě je to užitečná akce, protože se rodiče dětí můžou podívat, jak to tady vlastně vypadá. Tento rok jsem tu byla podruhé a opět se mi tu líbilo. Doufám, že to bude i příští rok.

Den otevřených dveří
Vítejte u nás

Co vyprávěla lavička v parku...

Zase tu máme krásný východ slunce a byl by ještě hezčí, kdyby na mě přes noc nikdo nespál. Spí se snad v posteli a ne na lavičce v parku. Teď kolem chodí děti do školy a já slyším jen samé sprostárny, kouří a nedopalky cigaret odhazují kolem mě. Hele, dělejte si nepořádek někde jinde, tady ne! Tak a teď mám chvílku volna. Všichni mají oběd a u mě je děda, který zase krmí labutě a zase nadává na dnešní dobu. Ani se to nedá poslouchat. Právě odešel, a tak budu mít chvílku klid. A já, přišly báby, to se asi dozvím něco nového. No konečně. Je noc. Doufám, že na mě nikdo nebude spát. Potřebuji si odpočinout na další den.

Tomáš

Chytré mobily, počítače a internet. Výtvoři 20. a 21. století. Přístup k informacím, zprávám a ke komunikaci s kamarády stačí jedna malá krabička. Určitě všichni známe tu větu: „To za mých mladých let jsme neměli.“ Ano, neměli. Také jste nemohli komunikovat s kamarádem v Anglii nebo kdekoliv na světě. Jak teď vidíte lavičku v parku? Vidíte na ní sedící osoby s mobilem v ruce, nebo vidíte lavičku, na které sedí dva postarší páni v obleku a s klobouky, kteří si čtou noviny? Dříve

nebyly takové možnosti, jako dnes máte vy. Mně se to povídá, já jsem jenom stará dřevěná lavička v parku. Stojím tu už 120 let, takže na mně seděli obyčejní lidé, dělníci, ale také prezident Masaryk. Podle mého se dříve chodilo více ven než dnes. Ale nebojte se, už tu nebudu dlouho rozumovat. Zítřka mě totiž budou stěhovat. Dříve by mě museli tahat alespoň čtyři lidé a dnes na to postačí jeden bagr.

Toník

Horácké divadlo

Každým rokem vyjíždíme do Horáckého divadla. Letos nás jel zaplněný autobus na představení Rok na vsi. Divadlo trvalo 3 hodiny, což je nejdelší hra, kterou pamatujeme. Herci se předvedli ve skvělé formě, což jsme ocenili dlouhotrvajícím potleskem.

Kačka: Moc se mi to líbilo. Akorát mě bolely nohy z toho sezení.

Aleš: Bylo to dobré, ale moc dlouhé.

Daniela: V divadle se mi moc líbilo, protože to bylo zajímavé, ale znovu bych na to asi nejela.

Anička: Do divadla jsem se těšila a užila jsem si to.

Denis: Bylo to super, pak se mi ale chtělo spát.

Kiki: Některé části hry se mi líbily, některé ne.

Tomáš: Bylo to dobré, mně se to fakt líbilo moc, ale loňské přestavení bylo lepší.

Eliška: Mně se to líbilo. Bylo to na mě sice dlouhé, ale bavilo mě to. Proto jsem si to užila.

Pep: Nemůžu říct, že to bylo špatné, protože mě to bavilo a líbilo se mi to, ale Romeo a Julie vloni byli lepší.

Kamil: Líbilo se mi to, ale bylo to dlouhé. Herci to ale odehráli dobře.

Petr: Mě osobně to moc nebavilo. Hra byla dlouhá a cesta byla dlouhá taky.

Daniela: Bylo to super. Byla tam zábava. Cesta autobusem byla taky zábavná.

Adéla: Divadlo bylo pěkné. Líbilo se mi, že jsme slyšeli nářečí. Vadilo mi, že nám nějaké holky za námi kopal do sedaček a bavily se během představení. Na zpáteční cestě s námi cestoval čmelák.

Verča: Divadlo bylo moc hezké, jenom mě štvaly ty holky za námi. Musím říct, že se to hercům opravdu povedlo.

Simča: Přestože divadlo trvalo tři hodiny, mně to vůbec jako tři hodiny nepřišlo. Bylo to moc hezké a už se těším na příští rok.

Aneta: Divadlo bylo krásné, celé představení se mi líbilo, i když bylo dlouhé.

Pepa: Divadlo se mi líbilo, ale nelíbilo se mi, že trvalo tři hodiny.

Honza: Všechno bylo v divadle pěkné, o přestávce jsem si zašel do galerie, která se mi také líbila. Vadilo mi, že mi někdo kopal do sedadla.

Šimon: Velmi dlouhé, ale pěkné.

Pohled z klece

Devátáci navštívili zoo a zkusili se vžít do obyvatel zamřížovaných prostor. Jak se jim to povedlo, posuďte sami.

Už mě to tady nebaví. Každý den to samé. Přes den nemám žádný klid. Žil jsem tady už od malička s maminkou, dovezli nás z Grónska. Teď už jsem tady ale sám. Je mi 10 let. Chtěl bych zažít, jaké to je být ve volné přírodě. A ne tady v ohradě. Rozčilují mě otravné blesky, které vytvářejí divní tvorové na dvou tlapách, když drží takové obdélníky. Pozitivní je, že mám ve své ohradě dost místa a že mám hodně vody, kde můžu plavat. A mám zde svalené

stromy, po kterých tak rád lezu. Mám jídlo jen pro sebe, když mi házejí ryby. Jednou nějaký tvor zvedl svou tlapu a zamával mi. Zkusil jsem to taky. Dalším tvorům se to náramně líbilo, a tak začali pokřikovat. Ale když tak přemýšlím, jsem tu vlastně sám. Chtělo by to nějakou medvědici.

Kristýna

Jsem opice a bydlím v kleci. Koukám přes mříže a všichni koukají na mě. Mají nějaké jídlo a dělají mi chutě. Jedí si samé pochoutky a já tu mám jenom ovoce. Proto se občas zkouším předvádět a naivně doufám, že něco dostanu. Už mě to tu nebaví. Raději bych byla někde v přírodě a hledala si potravu. Mohla bych skákat ve větvích s kamarády, jak dlouho bych chtěla. A ne pouze tehdy, když mě pustí z jedné klece do druhé.

Ondra

Tak a je to tady. Slyším divné zvuky, což znamená, že náš umělý domov otevřel. Ach jo, už se objevil další divný druh z naší živočišné říše. Prý se mu říká člověk. Zdají se mi odporní. Každý vypadá jinak. To u nás, pand, je to naopak. Každá jsme černobílá. Nejvíce mě štve, že si všimají jen mých malých ratolestí. Ale aspoň mám klid. Vůbec se mi nelíbí být tady celé dny zavřená, ale horší pohled je, když se malé pandy trápí. Dala bych i život za to, abych své potomky dostala na svobodu, aby si založili rodinu a žili šťastně celý zbytek života. Sice tu máme dostatek jídla a starají se o nás, ale není to dobrodružství jako na svobodě.

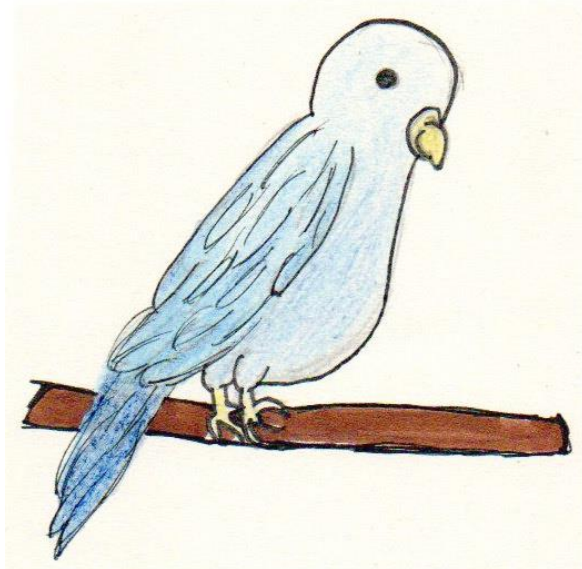
Eva H.

Už ani nevím, co jsem tak strašného udělal, že jsem za mřížemi. Když se zeptám spoluvězňů, tak mi ani neodpoví. Občas někoho odvedou a zase přivedou. Není tu co dělat, a tak tady sedím a občas se projdu. Někdy nám hodí i něco k žrádlu. Kolem klece chodí divná stvoření, co na mě dělají obličejy. Když se ale na ně zajdu podívat zblízka, hned ustupují a mají ze mě respekt. Občas i zařvu. To je potom jekot. Malé děti brečí i 10 minut a to se potom směju já. Když si chci na chvíli zdřímnout, tak to nejde. Slyším totiž: „Ten je líný, vůbec se nepohne.“ Copak můžu spát, když toto musím pořád poslouchat? Aspoň že sem nechodí v noci. Nejraději mám léto, kdy nás pustí do výběhu. To se můžu aspoň někde schovat a v klidu spát. Sem tam i něco přiletí od malých dětí, tak to jdu ochutnat, ale vždy je to plastové. Ony nás snad chtějí zabít! To abych si dával pozor, od koho co jíst. Nedávno mi dali do klece samici.

Nejsem sám a je tu zábava. Dostáváme více jídla a lidi k nám nemůžou. Doufám, že to tak bude nadlouho.

Tomáš

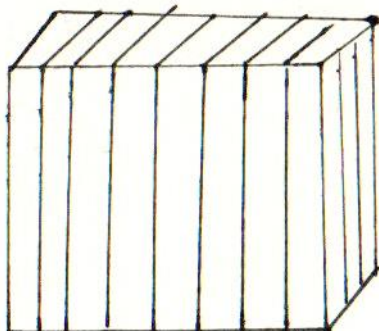
Á, to je dnes krásný den. Dnes by mě mohli zase pustit z klícky, abych si protáhla křídla. No tak vstávejte, proč nejste vzhůru, proč mě ignorujete? Tak si ještě trochu

zdřímnu. Kolik je hodin? To je půl jedenácté? Kde jste, já si chci jít zalétat. Haló, slyší mě někdo? Tamhle někdo jde a blíží se ke mně. Počkat, to je kočka, jdi ode mě, odnese toho kocoura. Pusťte mě ven. Á, konečně někdo otvírá klec. Ale proč sem dává ruku, to se mi nelíbí, varuju tě. No tak si sednu na tvůj prst. A co bude dál? Jé, ty mě pustíš ven z klece, tak proč jsi to neřekl dřív? Teď mám hodně prostoru na létání. Proč ke mně zase dáváš ruku, já nechci jít zpátky, já nechci do klece, nedonutíš mě. Ty jsi mě neslyšel? Tak jo, dej sem tu ruku, už mě to nebaví, chci zpátky do klece prospat další den. Být andulkou není moc snadné.

Matěj

CHCEŠ ŽÍT V KLECI?

březen
2017

Den sudičky mluvících zemí

Eliška:

Moc se mi to líbilo. Bylo to lepší než se normálně učit.

Honza:

Líbilo se mi to, protože jsme měli školní den volnější.

A také jsem se přiučil
nová slova do angličtiny.

Sabina:

Mně se to celkem líbilo, protože jsme neprobírali to, co probíráme
normálně.

A taky byly hodiny jednodušší a zábavnější.

Bára:

Den byl hezký. Je to o moc lepší než se normálně učit.

Matěj:

Celkově dobré, ale nudné. Mluvilo se pořád anglicky.

Bětko:

Nevím, co bych o tom měla psát, ale rozhodně to bylo lepší
než normální učení.

Asi nejvíce se mi líbilo ve fyzice, jak jsme hledali a převáděli
anglické jednotky.

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz